

Sömürü Düzeni Ve Gerçekler

– EDİP GÜL · 15 Şubat 2024

SÖMÜRÜ DÜZENİ VE GERÇEKLER

Din adına dünyayı yiyenler. Kimler mi bunlar? Başlangıçta iyi niyetle yola çıkmış birçok kişi. Çoğu başlangıçta bu günkü duruma geleceğini düşünmemiştir belki de. Din sömürücüleri bunlara diyorlar işte.

Bence her şeyin sömürüsü var. Birileri bir ideolojiyi, birileri mukaddes değerleri bir başkası da insanların özlemlerini sömürüyor. İşte bunlardan en kötüsü ise din sömürüsü dediğimiz mukaddes değerlerin sömürüsüdür.

Yazımızın konusu bu olsa da biz konuyu genelleştirerek işleyeceğiz.

İnsanoğlu bazı değerleri kendine ait kılarak o değerler peşinde bir dünya kuruyor, böylece hayatlarını anlamlandırıyorlar. Ama bazı kurnazlar - ya da bunlara şanslılar mı desek- bu duyguları kendi emelleri için kullanarak servet yığma, şan şöhret edinme yoluna girmişler, kısaca dersek; bu masum duyguları ranta çevirmişlerdir.

Öncelikle konuyu din dışı alanda olanlara bir göz gezdirelim: Bu sömürü olayı şöhretler alanında görülmekte özellikle. Sanatçılar, futbolcular bu alanın rekortmenleri. Yeni dünyanın totemleri olan bu insanlar sıradan insan olduklarını unutup bir yalanın peşine düşüyor, bu yalanı kendi uydurduğu için önce kendisi inanıyor, sonra başkalarına inandırıyorlar. Tabii bu işte medyanın payını da unutmamak gerek.

Bu mitleri onlar besliyor, onlar yaratıyor ve onların üzerinden getirim sağlıyorlar. İç içe getirim dünyası. Ve bu getirim dönüp dolaşıyor bir yaşam tarzına ulaşıyor. Karşılıklı aldanma ve aldatmalarla sürüp gidiyor bu dünya. Sanatçılar bizi eğlendiriyor biz onları ödüllendiriyoruz. Şöhret ve onun gerek moral gerek maddi getirisi bu sömürünün merkezi.

Gelelim din sömürüsüne ve bu sömürünün gitgide yaygınlaştığı dünyamıza. O kadar ki adım başında rastladığımız bu tipler gitgide artarak sıradanlaşacak, gerçek inanç erleriyle bu tipler karışacak, git gide birbirinden ayıramayacak hale gelecektir.

İçlerinde siyasi parti liderlerinin de olduğu bu tipler irili ufaklı olarak aramıza karışmışlardır. Bize düşen onları tanımak ve ayıklamaktır. Adam başlangıçta güzel söylemlerle -belki de iyi niyetle- girişmekte ama zaman içinde şekil değiştirmektedir.

Benim çok yakından tanıdığım bir kişi dindar kimliğiyle yıllar önce bir vakfa üye sonra başkan olmuştu. Aradan az bir zaman geçti bu kişi bir cami derneğine başkan oldu. İki kuruluşun başkanı kendisi olduğu için caminin mülkiyetini vakfa devretmesi zor olmamıştı. Yıllar geçti bu vakıf bir TV kurdu. Bu TV caminin müştemilatındaydı. Dernek ve vakıfların TV kurlmaları yasaklanınca adan TV evine taşıdı. Tuttu bu TV 'yi ranta çevirdi. Bir dönem sağcı partilerden yardım alamadığı için sol partiye angaje oldu ve beldenin aynı sol parti tarafından kazanılmasını sağladı.

Caminin alt katlarını yüksek ücretle kiraya verdi. Vakfın yönetim kurulunu değiştirdi. Vakfı aile şirketi haline getirdi. Kısa bir zaman önce öldü. Şimdilerde caminin istimlakı söz konusu. Arkada bir alanı belediye istimlak etti ve camiye tahsis etti. Eski cami yer ve binasına 4 milyon istimlak bedeli verdi ama vakıf kabul etmedi 11 milyon istiyor. Yeni camiye kurulan dernek yapacak. Rahmetlinin çocukları davayı sürdürüyor.

İki örnek de parti liderlerinden. Biri milliyetçi biri dinci iki parti lideri; partililerden topladıkları gelirleri bankalarda kendi hesaplarında tuttular. Öldüklerinde mirasçıları paralar üzerine kavgalar yaptılar.

Bizde doğru dürüst dünya şampiyonluğu görmeyen takımlarımızdan birinin teknik direktörü 100 bin TL aylık alıyor. Kimse ona bu parayı hak edip etmediğini sormuyor hatta tartışmıyor bile. İşte bu da bir sömürü örneği.

Ama en kötüsü sizce hangisi? Ne spor ne siyaset ne de sanat adına yapılanı. En kötüsü mukaddes değerlere bağlı istismar. Çünkü dini değerler bu sömürüyü kaldıramaz. Allah'ın dinini az bir bahayla satanlar durumuna düşenler ahirette bunun hesabını vereceklerini düşünmüyorlar mı? Üç günlük dünyayı ebedi saadetlerine feda ettiklerini anlayacak idrakleri körelmiş mi?

Birer örneğini verdiğim bu sömürü olayları artık adım başı rastlanır oldu. Daha nereye kadar artarak gidecek bu sömürü. Artık buna bir dur demek zorunlu. Gerçekleri halı altına süpürmeden ortaya çıkaracak bir çağrı yapmak gerekecek.

Bu sorun giderek kangrenleşti. Ortaya çıkanlar da kısa zaman sonra unutuluyor, ama istismarcılar faaliyetlerini sürdürüyor. Saadet zincirleri her alanda kuruluyor. Efkâr-ı umumiye konudan habersiz. Herkes susuyor. Gerçekleri kimse açıklamıyor. Bakalım daha ne kadar sürecektir bu yanılgı? Bunları kimse uyarılmayacak mı? İsrail'in surunu mu bekleyeceğiz?

Ahmet Kemal